

velopment, there is a major problem in the form of the occurrence of the introduced exotic American sunfish (*Lepomis gibbosus*), which preys on most amphibian larvae. It has colonised most of the pools, and this seems to be an important reason why many of the amphibian species are unable to expand in this potentially highly suitable area. Recently, a few new pools have been created which cannot be permanently colonised by fish because they are isolated from the local stream and are relatively shallow, which means that they fall completely dry in dry summers. Fish cannot survive under these conditions, but most amphibians prefer them. There are very good prospects for improving the conditions for amphibians by selecting better locations for new pools and creating corridors to other re-

gions from which species now extinct at Haeselaarsbroek or new species could reach the area.

LITERATUUR

- ANONYMUS, 1994. Inrichtingsvisie Haeselaarsbroek. LB&P en Bureau Natuurbalans, Nijmegen.
- BUGGENUM, H.J.M., VAN, 1992. Monitorproject Bruine kikker in voormalige Midden-Limburgse broekgebieden: periode 1989-1992. *Natuurhistorisch Maandblad* 81 (10): 162-164.
- BUGGENUM, H.J.M. VAN, 1997. De amfibieën en reptielen van het Haeselaarsbroek. *Natuurhistorisch Maandblad* 86 (4): 85-87.
- BUGGENUM, H.J.M. VAN, 2004. De herpetofauna van het IJzerbosch 1988-2003. Resultaten van 16 jaar monitoren. *Natuurhistorisch Maandblad* 93 (5): 181-183.
- COELEN, J.E.M. VAN DER, 1992. Verspreiding en ecologie van amfibieën en reptielen in Limburg. *Natuurhistorisch Genootschap in Limburg/Stichting RAVON*, Maastricht/Nijmegen.
- GEURTS, R., 1934. Slangen in Midden- en Noord-Limburg. *Natuurhistorisch Maandblad* 23 (10): 126-127.

- GÜNTHER, R., 1996. Die Amphibien und Reptilien Deutschlands. Gustav Fischer Verlag, Jena.
- LENDERS, A.J.W., 1992. Gladde slang. In: J.E.M. van der Coelen (red.), *Verspreiding en ecologie van amfibieën en reptielen in Limburg*. *Natuurhistorisch Genootschap in Limburg/Stichting RAVON*, Maastricht/Nijmegen: 244-255.
- LENDERS, A.J.W., 1997. Vissen van het Haeselaarsbroek. *Natuurhistorisch Maandblad* 86 (4): 88-90.
- MALACHIAS, PATER, 1997. Abdij Lilbosch als agrarisch bedrijf. *Natuurhistorisch Maandblad* 86 (4): 65-69.
- VERBEEK, P.J.M., 1997. Inrichting en beheer van de landbouwgronden van de Abdij Lilbosch: De achtergronden. *Natuurhistorisch Maandblad* 86 (4): 103-108.
- VERBEEK, P.J.M., 1998. Flora en Fauna in het Haeselaarsbroek (1995-1998). Ontwikkelingen in een Natuurherstelproject. *Natuurbalans*, Nijmegen.
- VERBEEK, P.J.M. & M.C. SCHERPENISSE (in prep.). Ontwikkelingen Flora en Fauna in het Haeselaarsbroek (1999-2003). *Natuurbalans* BV Nijmegen.
- VERGOOSSEN, W.G., 1991. De Boomkikker in Limburg. Verleden, heden en toekomst. *Natuurhistorisch Genootschap in Limburg*, Maastricht.
- VOS, C.C., 1999. A frog's-eye view of the landscape. Quantifying connectivity for fragmented amphibian populations. *IBN Scientific Contributions* 18, Wageningen.

M E D E D E L I N G

JUNIKEVERS OP BRUILOFTSVLUCHT

Als je waar je woont een leuk stukje natuur kent, ga je daar regelmatig eens kijken hoe het er voor staat. Vorig jaar begin juni liep ik op een zwoele avond naar een plas langs de A73 in Hout-Blerick waar ik het jaar daarvoor bloeiende Gevlekte rietorchissen (*Dactylorhiza praetermissa* subsp. *junialis*) had zien staan (COOLEN, 2003). Ik was natuurlijk benieuwd of ze er deze keer weer stonden, en jawel hoor, dezelfde twee exemplaren bloeiden weer in volle pracht. Jammer dat er geen zaailingen waren te vinden.

Toen ik in de avondschemering weer naar huis liep, zag ik rondom een groot verlicht richtingsbord een paar forse insecten vliegen. Aanvankelijk dacht ik dat het meikevers waren, maar daar waren ze toch te klein voor. Het aantal nam snel toe, ze vlogen onbeholpen en botsten soms plompverloren tegen mijn hoofd. Het leek wel of ze mij belaagden. Vele tientallen zwermde om mij heen. Ik besloot er een paar mee naar huis te nemen om te achterhalen met welke soort ik te maken had. Ze waren niet moeilijk te vangen. Door ze van me af te slaan, vielen ze op de grond en kon ik ze oppakken en in mijn zakdoek doen.

Eenmaal thuis deed ik er snel twee in een potje. Ik moest oppassen dat ze niet wegvlogen. Om ze te bestuderen, overwoog ik om ze te

FIGUUR 1
Parende Junikevers
(*Amphimallon solstitialis*) (foto:
F. Coolen).

verdoven met ether. Voorzichtig opende ik het potje, bang dat ze zouden ontsnappen. Ze kropen echter rustig rond en vertoonden helemaal geen vluchtgedrag. Toen ik wat schudde met het potje zag ik tot mijn verbazing dat ze naar elkaar toe kropen en begonnen te paren. Ze waren plotseling de wereld om zich heen vergeten. Er was niets dat hen van hun karwei kon afleiden. Ik kon ze rustig op mijn bureau leggen en ze fotograferen (figuur 1). Ook kon ik op mijn gemak opzoeken om welke soort het ging. Het bleken Junikevers (*Amphimallon solstitialis*) te zijn. Na ongeveer een kwartier kwam er weer wat leven in het tweetal en moest ik ze weer in het gareel houden. De massale vlucht van de Junikever is niet ongewoon, maar vindt doorgaans later in het

seizoen plaats (VLUG, 2003). De vroege vlucht van deze keer moet worden toegeschreven aan het warme voorjaar. Op internet tref je vooral informatie aan over de Junikever in verband met de bestrijding van het beestje. De engelingen zijn nogal schadelijk voor sport- en golfvelden. Maar dat ze zo snel aan elkaar verslingerd raken staat nergens vermeld.

LITERATUUR

- COOLEN, F., 2003. Randen van snelwegen en viaducten: kansen voor nieuwe natuur. *Natuurhistorisch Maandblad*, 92 (2): 34-35.
- VLUG, H. J., 2003. Insect Consultancy. 2002. 19 juni 2004. <http://www.insectconsultancy.nl/junikever.html>

Frans Coolen